

Ročník 1996

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 20

Rozeslána dne 25. března 1996

Cena Kč 12,-

O B S A H:

63. Zákon, kterým se mění zákon České národní rady č. 524/1992 Sb., o auditorech a Komoře auditorů České republiky
64. Nařízení vlády, kterým se vyhláší závazná část územního plánu velkého územního celku okresu Litoměřice
65. Vyhláška Ministerstva financí o způsobu vracení daně z přidané hodnoty a spotřebních daní osobám jiných států, které požívají výsad a imunit podle mezinárodních smluv
66. Vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí, kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí č. 82/1993 Sb., o úhradách za pobyt v zařízeních sociální péče, ve znění pozdějších předpisů
67. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Indonéské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu

Opatření ústředních orgánů

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření k postupům účtování pro podnikatele

63**ZÁKON**

ze dne 21. února 1996,

**kterým se mění zákon České národní rady č. 524/1992 Sb.,
o auditorech a Komoře auditorů České republiky**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

V § 39 odst. 1 se vypouští věta druhá, třetí a čtvrtá.

Čl. I

Zákon České národní rady č. 524/1992 Sb., o auditorech a Komoře auditorů České republiky, se mění takto:

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

64**NAŘÍZENÍ VLÁDY**

ze dne 7. února 1996,

kterým se vyhlašuje závazná část územního plánu velkého územního celku okresu Litoměřice

Vláda podle § 29 odst. 2 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 262/1992 Sb., nařizuje:

§ 2

Územní plán velkého územního celku okresu Litoměřice, schválený usnesením vlády č. 110 ze dne 7. února 1996, je uložen na Okresním úřadu Litoměřice, městských úřadech Litoměřice, Lovosice, Roudnice nad Labem, Terezín, Libochovice, Štětí, Třebenice, Úštěk a na Ministerstvu hospodářství.

§ 1

Závazná část územního plánu velkého územního celku okresu Litoměřice, vymezeného v příloze č. 1 tohoto nařízení, je uvedena v příloze č. 2 tohoto nařízení.

§ 3

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda vlády:

Prof. Ing. Klaus CSc. v. r.

Ministr hospodářství:

Doc. Ing. Dyba CSc. v. r.

LEGENDA

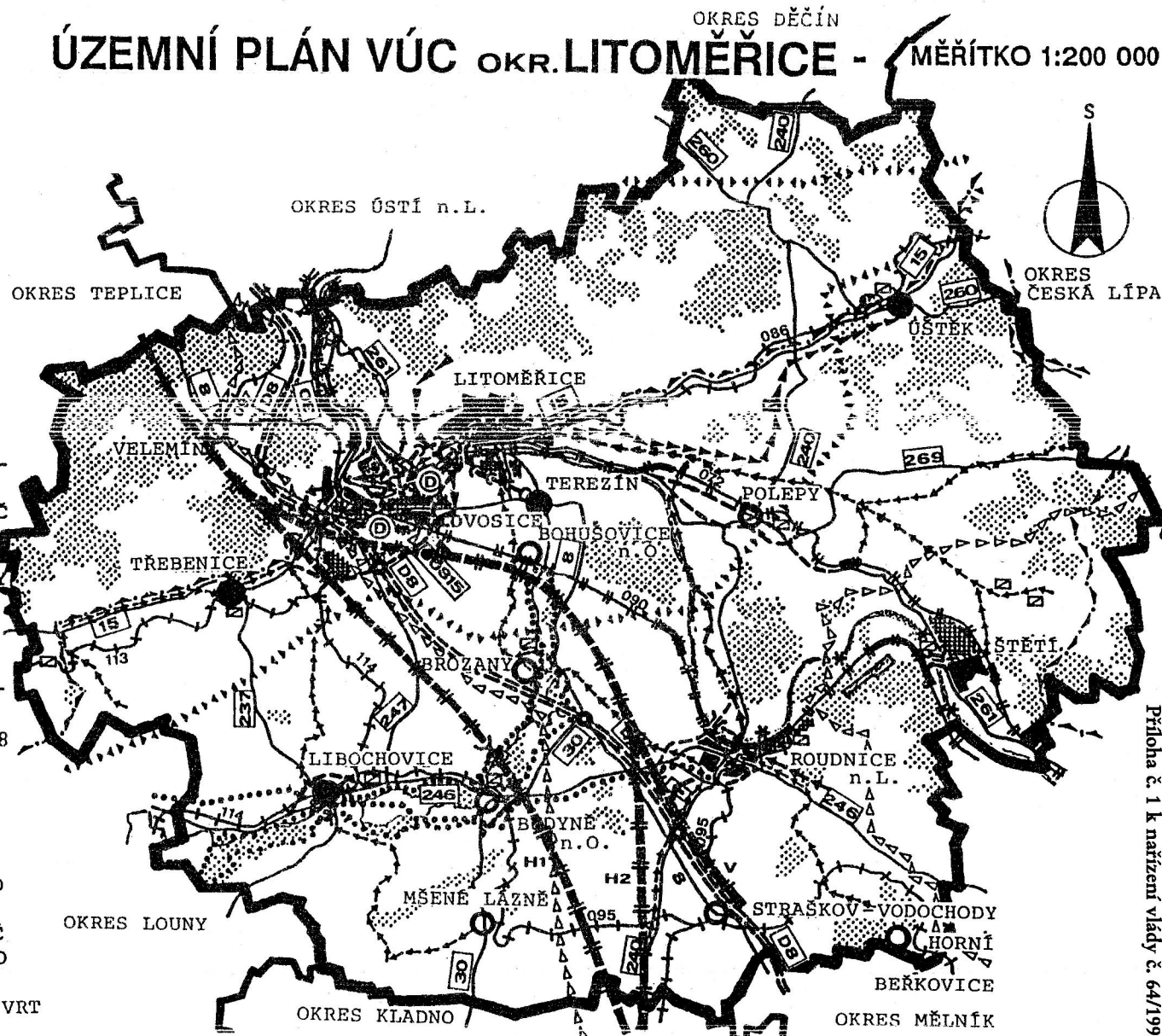
STAV

- HRANICE ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ
- HLAVNÍ CENTRA
- OSÍDLENÍ
- OSTATNÍ CENTRA
- OSÍDLENÍ
- HLAVNÍ PRŮMYSLOVÉ PLOCHY
- ZÁKLADNÍ SILNIČNÍ SÍŤ
- HLAVNÍ A VEDLEJŠÍ ŽELEZNIČNÍ TRATĚ
- LETIŠTĚ
- HRANICE CHKO
- ELEKTRICKÁ VEDENÍ
- 400 A 220 kV VYSOKOTLAKÉ PLYNOVODY HLAVNÍ
- VODOVODNÍ PŘIVADĚČ
- PRODUKTOVODY
- VODNÍ TOKY, PLOCHY A PŘÍSTAVIŠTĚ
- LESY

NÁVRH

- VYSOKOTLAKÉ PLYNOVODY HLAVNÍ
- KORIDOR DÁLNIČNÍ D8
- ÚPRAVY SILNIČNÍ SÍŤE, MOSTY
- AREÁL DOPRAVNÍCH SLUŽEB
- ÚPRAVY ŽELEZNIČNÍCH TRATÍ
- ČISTÍRNÝ ODPAD.VOD A KANAL.SBĚRAČ
- VODOVODNÍ PŘIVADĚČ
- HRANICE PŘÍRODNÍHO PARKU
- TRASA ŽELEZNICE VRT

ÚZEMNÍ PLÁN VÚC OKR.LITOMĚŘICE - MĚŘÍTKO 1:200 000

Příloha č. 1 k nařízení vlády č. 64/1996 Sb.

Příloha č. 2 k nařízení vlády č. 64/1996 Sb.

Závazná část územního plánu velkého územního celku okresu Litoměřice

1. Při využívání území územně chránit koridory a plochy pro:

- a) dálnici D 8, dálniční křižovatky a přivaděče,
- b) silnice, silniční obchvaty, mimoúrovňové křižovatky a mosty silnic č. I/15, I/30, II/240, II/246, II/261 a III/00815,
- c) modernizaci úseků železniční trati č. 090 jako I. železničního koridoru a trati č. 072,
- d) přivaděč vody z Malečova do Roudnice nad Labem a jeho napojení na nový zdroj Kolečov a přivaděče z úpravny vody v Píšťanském meandru do vodojemu Šulejovice,
- e) kanalizační stoky spojující Lovosice a Terežín s čistírnou odpadních vod v Litoměřicích,

- f) plynovod Trnovany – Liběšice – Úštěk a Hlinná – Lovosice,
- g) telekomunikační kabely Ústí nad Labem – Litoměřice, Úštěk – Roudnice nad Labem – Libčeves – Litoměřice a Mšené lázně – Brozany,
- h) dostavbu areálu pro přepravu kamionů po železnici v Lovosicích,
- i) centrum dopravních služeb pro kombinovanou dopravu u Lovosic,
- j) nadregionální a regionální systém ekologické stability.

2. Stavby spojené s realizací záměrů uvedených v bodě 1 písm. a) až i), územně vymezených v grafické části územního plánu, opatřené schvalovací doložkou, jsou veřejně prospěšné.

65**VYHLÁŠKA****Ministerstva financí**

ze dne 8. března 1996

**o způsobu vrácení daně z přidané hodnoty a spotřebních daní osobám jiných států,
které požívají výsad a imunit podle mezinárodních smluv**

Ministerstvo financí po dohodě s Ministerstvem zahraničních věcí podle § 45 odst. 6 zákona České národní rady č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 133/1995 Sb., a podle § 12 odst. 4 zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění zákona č. 148/1995 Sb., stanoví:

§ 1**Předmět úpravy**

Tato vyhláška upravuje způsob vrácení daně z přidané hodnoty a spotřebních daní (dále jen „daň“), zahrnutých do cen za zdanitelná plnění nebo do cen za vybrané výrobky¹⁾ a maximální celkovou částku daně, která může být za kalendářní rok vrácena osobám ji-

ných států, které požívají výsad a imunit podle mezinárodních smluv, které stanoví zvláštní předpis.²⁾

§ 2**Vrácení daně z přidané hodnoty**

(1) Diplomatickým misím a konzulárním úřadům cizích států se vrací daň z přidané hodnoty za uskutečněné nákupy zboží a poskytnuté služby podle principu vzájemnosti maximálně do výše 1 000 000 Kč za kalendářní rok.

(2) Zvláštním misím a mezinárodním organizacím se vrací daň z přidané hodnoty za uskutečněné nákupy zboží a poskytnuté služby maximálně do výše 500 000 Kč za kalendářní rok.

¹⁾ § 1 zákona ČNR č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ § 45 odst. 6 zákona ČNR č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 133/1995 Sb.
§ 12 odst. 4 zákona ČNR č. 587/1992 Sb., ve znění zákona č. 148/1995 Sb.

(3) Fyzickým osobám jiných států, které nemají v tuzemsku trvalý pobyt a které požívají výsad a imunit podle mezinárodních smluv, se vrací daň z přidané hodnoty za uskutečněné nákupy zboží a poskytnuté služby podle principu vzájemnosti maximálně do výše 100 000 Kč za kalendářní rok.

§ 3

Vrácení spotřebních daní

(1) Diplomatickým misím a konzulárním úřadům cizích států se vrací spotřební daně za uskutečněné nákupy vybraných výrobků podle principu vzájemnosti maximálně do výše 200 000 Kč za kalendářní rok.

(2) Mezinárodním organizacím a zvláštním misím se vrací spotřební daně za uskutečněné nákupy vybraných výrobků maximálně do výše 100 000 Kč za kalendářní rok.

(3) Fyzickým osobám jiných států, které nemají v tuzemsku trvalý pobyt a které požívají výsad a imunit podle mezinárodních smluv, se spotřební daně za uskutečněné nákupy vybraných výrobků vrací podle principu vzájemnosti maximálně do výše 50 000 Kč za kalendářní rok.

§ 4

Způsob uplatnění nároku na vrácení daně

(1) Nárok na vrácení daně uplatní oprávněná osoba podle § 1 v daňovém přiznání, které se podává

u místně příslušného finančního úřadu³⁾ vždy jednou za uplynulé kalendářní čtvrtletí nejpozději do konce měsíce následujícího po čtvrtletí na tiskopise vydaném Ministerstvem financí.

(2) Součástí daňového přiznání jsou písemné doklady podle zvláštních předpisů.⁴⁾

§ 5

Při vrácení daně se postupuje obdobně jako při vypořádání daňového přeplatku,⁵⁾ který se oprávněné osobě vrací bez žádosti do 30 dnů od doručení daňového přiznání.

§ 6

Vyhláška se nevztahuje na nákupy zboží uskutečněné a služby poskytnuté do 31. prosince 1995.

§ 7

Zrušuje se vyhláška Ministerstva financí č. 220/1994 Sb., o způsobu a rozsahu prodeje vybraných druhů zboží za ceny bez daně z přidané hodnoty a spotřebních daní některým osobám.

§ 8

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Kočárník CSc. v. r.

³⁾ § 4 zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ § 2 odst. 4 písm. q) zákona ČNR č. 588/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 3 zákona ČNR č. 587/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ § 64 zákona ČNR č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

66

VYHLÁŠKA

Ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 13. března 1996,

kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí č. 82/1993 Sb., o úhradách za pobyt v zařízeních sociální péče, ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví podle § 58 písm. c) zákona České národní rady č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České socialistické republiky v sociálním zabezpečení, ve znění zákona České národní rady č. 144/1991 Sb. a zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., a podle § 177a odst. 1 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona České národní rady č. 37/1993 Sb.:

Čl. I

Vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí č. 82/1993 Sb., o úhradách za pobyt v zařízeních sociální péče, ve znění vyhlášky č. 138/1994 Sb. a vyhlášky č. 146/1995 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 1 odst. 1 písm. c) zní:

„c) za nezbytné služby

1. při celoročním nebo týdenním pobytu v ústavu	24 Kč
2. při denním pobytu v ústavu	12 Kč;
- za nezbytné služby se považují úklid, praní a vaření.“

2. V § 1 odst. 4 se slova „při základních a nezbytných životních úkonech“ nahrazují slovy „z důvodu bezmocnosti“.

3. V § 6 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Úhrada za pobyt dítěte, u něhož byla soudem nařízena ústavní nebo ochranná výchova, se vypočte podle odstavců 3 a 4 a stanoví se každému z rodičů zvlášť tak, že se rozdělí podle poměru jejich příjmů; o příjmu rodičů platí § 2 odst. 3 obdobně.“

Dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 6 a 7.

4. V § 7 odst. 1 a § 8 odst. 1 a 2 se slova „§ 6 odst. 3 a 4“ nahrazují slovy „§ 6 odst. 3 až 5“.

5. V § 13 se za slovo „vymalování“ vkládají slova „nebo vytapetování“ a slova „odvoz popela a smetí“ se nahrazují slovy „odvoz popela, smetí a splašků a čištění žump“.

6. V § 15 odst. 2 se slova „20 %“ nahrazují slovy „30 %“.

7. V § 17 odst. 1 se částka „100 Kč“ nahrazuje částkou „120 Kč“.

8. § 18 odst. 1 zní:

„(1) Úhrada za vytápění obytné jednotky pro jednoho obyvatele se stanoví násobkem plochy obytné jednotky a sazby za 1 m², pokud obytná jednotka není vybavena poměrovým měřidlem odběru tepla. Sazba za vytápění 1 m² obytné jednotky se stanoví měsíčně zálohově; po ukončení otopného období se provede do tří kalendářních měsíců vyúčtování skutečných nákladů za vytápění a zaplacené zálohy.“

9. V § 18 odst. 3 větách druhé a třetí se částka „110 Kč“ nahrazuje částkou „135 Kč“; ve větě druhé se částka „75 Kč“ nahrazuje částkou „85 Kč“.

10. V § 18 odst. 5 se částka „60 Kč“ nahrazuje částkou „65 Kč“.

11. V § 18 odst. 10 se slova „odvoz popela a smetí“, nahrazují slovy „odvoz popela, smetí a splašků a čištění žump“, a částka „100 Kč“ se nahrazuje částkou „130 Kč“.

12. V § 18 odst. 12 se za slovo „vymalování“ vkládají slova „nebo vytapetování“.

13. V § 18 odst. 13 se za slovo „malování“ vkládají slova „nebo tapetování“.

14. § 19 se doplňuje odstavcem 1, který zní:

„(1) Pokud obyvatele penzionu bylo přiznáno zvýšení důchodu pro bezmocnost a penzion mu poskytuje pomoc z důvodu bezmocnosti, činí úhrada za tuto pomoc za kalendářní měsíc částku ve výši přiznaného měsíčního zvýšení důchodu pro bezmocnost.“

Dosavadní text § 19 se označuje jako odstavec 2.

15. V § 20 se na konci připojuje tato věta: „Úhrada podle § 19 odst. 1 se za každý celý kalendářní den pobytu obyvatele mimo penzion snižuje o jednu třetinu.“

16. § 21 se doplňuje odstavcem 4, který zní:

„(4) Změní-li se během kalendářního měsíce skutečnosti rozhodné pro stanovení výše úhrady, úhrada se nově stanoví od počátku následujícího kalendářního měsíce.“

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1996.

Ministr:

Ing. Vodička v. r.

67

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 4. října 1994 byla v Jakartě podepsána Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Indonéské republiky.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Smlouva na základě svého článku 28 odst. 2 vstoupila v platnost dnem 26. ledna 1996.

Český překlad Smlouvy se vyhláší současně. Do anglického znění Smlouvy lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

SMLOUVA

mezi

**vládou České republiky a vládou Indonéské republiky
o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku
v oboru daní z příjmu**

Vláda České republiky a vláda Indonéské republiky,

přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu,

se dohodly takto:

Článek 1

Osoby, na které se Smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech (rezidenti).

Článek 2

Daně, na které se Smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se uplatňuje na daně z příjmu, ukládané jménem každého ze smluvních států nebo jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu nebo z části příjmu včetně daní ze zisku ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku, daní z celkového objemu mezd či platů vyplácených podniky.

3. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje, jsou:

a) v Indonésii:

daň z příjmů, ukládanou podle Undang-undang Pajak Penghasilan 1984 (Zákon č. 7 z r. 1983), vyjma daně z příjmu placené podle kontraktů

o podílu na výrobě, pracovních smluv a jiných podobných smluv v odvětví těžby ropy a zemního plynu a jiných těžebních odvětvích;

(dále nazývané „indonéská daň“);

b) v České republice:

- (i) daň z příjmů fyzických osob;
 - (ii) daň z příjmů právnických osob;
 - (iii) daň z nemovitostí;
- (dále nazývané „česká daň“).

4. Tato smlouva se bude rovněž vztahovat na daně stejného nebo podobného druhu, které budou ukládány po podpisu této smlouvy vedle nebo místo současných daní. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí podstatné změny, které byly provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3

Všeobecné definice

1. V této smlouvě, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) výraz „Česká republika“ označuje Českou republiku;
- b) výraz „Indonésie“ označuje území Indonéské republiky, tak jak je definované v jejích zákonech, a přilehlé oblasti, nad nimiž vykonává Indonéská republika svrchovaná práva nebo jurisdikci v souladu s ustanoveními Úmluvy Spojených národů o mořském právu, 1982;
- c) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují podle případu Českou republiku nebo Indonésii;

- d) výraz „osoba“ označuje fyzickou osobu, společnost a všechna jiná sdružení osob;
- e) výraz „společnost“ označuje jakoukoliv právnickou osobu nebo nositele práv považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;
- f) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podle okolností podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu nebo podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;
- g) výraz „státní příslušník“ označuje:
- (i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;
 - (ii) každou právnickou osobu, osobní společnost nebo sdružení zřízené podle práva platného v některém smluvním státě;
- h) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu uskutečňovanou lodí nebo letadlem, které jsou provozovány podnikem jednoho smluvního státu, vyjma případů, kdy loď nebo letadlo jsou provozovány pouze mezi místy ležícími v druhém smluvním státě;
- i) výraz „příslušný úřad“ označuje:
- (i) v případě Indonésie ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce;
 - (ii) v případě České republiky ministra financí České republiky nebo jeho zmocněného zástupce.
2. Každý výraz, který není jinak definován, bude mít pro aplikaci této smlouvy smluvním státem význam, jenž mu náleží podle práva tohoto státu, které upravuje daně, na něž se vztahuje tato smlouva, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

Rezident

1. Pro účely této smlouvy výraz „rezident jednoho smluvního státu“ označuje každou osobu, která je podle práva tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, bude její postavení určeno v souladu s následujícími pravidly:

- a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem v tom státě, ve kterém má stálý byt; jestliže má stálý byt v obou státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);
- b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má tato osoba středisko svých životních zájmů, nebo jestliže nemá stálý byt v žádném ze států, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, ve kterém se obvykle zdržuje;

- c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

Článek 5

Stálá provozovna

1. Pro účely této smlouvy výraz „stálá provozovna“ označuje trvalé zařízení pro podnikání, ve kterém podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení;
- b) závod;
- c) kancelář;
- d) továrnu;
- e) dílnu;
- f) důl, naleziště nafty nebo plynu, lom nebo jakékoli jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Výraz „stálá provozovna“ rovněž zahrnuje:

- a) staveniště, stavbu, montážní nebo instalační projekt, nebo dozorčí činnost s tím spojenou, avšak pouze trvá-li tato stavba, projekt nebo činnosti déle než 6 (šest) měsíců;
- b) poskytování služeb, včetně poradenských služeb podnikem prostřednictvím jeho zaměstnanců nebo jiných pracovníků zaměstnaných tímto podnikem pro takovéto účely, avšak pouze pokud činnosti tohoto druhu (týkající se téhož nebo souvisejícího projektu) trvají na území druhého smluvního státu po jedno nebo více období přesahující v souhrnu více než 3 (tři) měsíce v rámci jakéhokoli dvanáctiměsíčního období.

4. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku se předpokládá, že výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze k uskladnění nebo vystavení zboží patřícího podniku;
- b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění nebo vystavení;
- c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje za účelem reklamy, poskytování informací, vědeckého výzkumu nebo podobných činností, které mají pro podnik přípravný nebo pomocný charakter.

5. Bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, jestliže osoba – jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 7 – jedná v jednom smluvním státě na účet podniku druhého smluvního státu a má k dispozici a obvykle používá plnou moc, která jí dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v tomto státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly uskutečňovány prostřednictvím trvalého zařízení, by nezakládaly existenci stálé provozovny podle ustanovení tohoto odstavce.

6. Má se za to, že pojišťovací podnik jednoho smluvního státu, vyjma případů znovupojištění, má stálou provozovnu ve druhém smluvním státě, jestliže vybírá pojistné v tomto druhém státě nebo pojišťuje rizika zde umístěná prostřednictvím svého zaměstnance nebo zástupce, který není nezávislým zástupcem ve smyslu odstavce 7.

7. Má se za to, že podnik jednoho smluvního státu nemá stálou provozovnu ve smluvním státě, pokud v tomto druhém státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jiného nezávislého zástupce za předpokladu, že tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti. Avšak pokud činnosti takového zástupce jsou vykonávány zcela nebo převážně pro podnik, nebude tento zástupce považován za nezávislého ve smyslu tohoto odstavce.

8. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která je rezidentem v druhém smluvním státě nebo která tam vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), nečiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy z nemovitého majetku včetně příjmů ze zemědělství a lesnictví mohou být zdaněny v tom smluvním státě, ve kterém je tento majetek umístěn.

2. a) Výraz „nemovitý majetek“ je s výhradou ustanovení písmen b) a c) definován ve shodě s právem toho smluvního státu, v němž je tento majetek umístěn.

b) Výraz „nemovitý majetek“ zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na nemovitý majetek, požitky nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platy za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů.

c) Lodě a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 se vztahují na příjmy z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 se vztahují rovněž na příjmy z nemovitého majetku podniku a na příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu nezávislého povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičíst:

a) této stálé provozovně;

b) prodeji zboží v tomto druhém státě stejného nebo podobného druhu jako zboží prodávaného prostřednictvím této stálé provozovny; nebo

c) jiným podnikatelským činnostem vykonávaným v tomto druhém státě stejného nebo podobného druhu jako činnosti vykonávané prostřednictvím této stálé provozovny.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny tam umístěné, přisuzují se s výhradou ustanovení odstavce 3 v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a zcela nezávisle na podniku, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady podniku vynaložené na cíle sledované touto stálou provozovnou včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna, či jinde. Avšak takový odpočet se nepovolí u částek, pokud nějaké budou, placených (jinak než proti proplacení skutečných výdajů) stálou provozovnou ústředí podniku nebo jiné z jeho kanceláří ve formě licenčních poplatků nebo jiných podobných plateb jako náhrady za užití patentů nebo jiných práv nebo ve formě provize za zvlášť poskytnuté služby nebo za řídicí služby nebo, vyjma případů bankovních institucí, ve formě úroků z peněz půjčených stálé provozovně. Podobně se nezohlední při určení zisků stálé provozovny částky účtované (jinak než proti proplacení skutečných výdajů) stálou provozovnou ústředí podniku nebo jiné z jejích kanceláří ve formě licenčních po-

platků nebo jiných podobných plateb náhradou za užití patentů nebo jiných práv nebo ve formě provize za zvlášť poskytnuté služby nebo za řídicí služby nebo, vyjma případů bankovních institucí, ve formě úroků z peněz půjčených ústředí podniku nebo jiné z jeho kanceláří.

4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nevylučuje ustanovení odstavce 2, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení zisků musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro ústředí podniku.

6. Zisky, které se mají přičíst stálé provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují příjmy, o nichž se pojednává odděleně v jiných částech této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Lodní a letecká doprava

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 platí také pro zisky z účasti na poolu, společném podniku nebo mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9

Sdružené podniky

Jestliže

a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo

b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které dohodly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou jakékoliv zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

Článek 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácené společnostmi, která je rezidentem v jednom smluvním státě, osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém smluvním státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže příjemce je skutečným vlastníkem dividend, daň takto stanovená nepřesáhne:

a) 10 % hrubé částky dividend, jestliže skutečným vlastníkem je společnost (jiná než osobní společnost), která přímo vlastní nejméně 20 % majetku společnosti vyplácející dividendy;

b) 15 % hrubé částky dividend ve všech ostatních případech.

Příslušné úřady smluvních států stanoví vzájemnou dohodou způsob aplikace těchto omezení.

3. Ustanovení odstavce 2 se nedotkne zdaňování společností ze zisků, z nichž jsou dividendy vypláceny.

4. Výraz „dividendy“, použitý v tomto článku, označuje příjmy z akcií nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku, jakož i příjmy z práv na společnosti, které jsou podle daňových předpisů státu, v němž je společnost, která rozdělí zisk, rezidentem, postaveny na roveň příjmů z akcií.

5. Ustanovení odstavce 2 se nepoužije, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, v němž je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání prostřednictvím stálé základny tam umístěné, a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stálé provozovně nebo k této stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

6. Jestliže společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společnostmi, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, skutečně patří ke stálé provozovně nebo stálé základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů docílených v tomto druhém státě.

7. Jestliže společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, má stálou provozovnu ve druhém smluvním státě, zisky této stálé provozovny mohou

být bez ohledu na jakákoliv jiná ustanovení této smlouvy podrobeny dodatečné dani v tomto druhém státě v souladu s jeho právními předpisy, avšak takto uložená dodatečná daň nepřesáhne 12,5 % částky takových zisků po odečtení daně z příjmů a jiných daní z příjmů ukládaných z nich v tomto druhém státě.

8. Ustanovení odstavce 7 tohoto článku se nedotknou ustanovení obsažených v jakýchkoliv kooperačních kontraktech (nebo jakýchkoliv jiných obdobných kontraktech) vztahujících se k odvětví těžby nafty a zemního plynu či jinému těžebnímu odvětví.

Článek 11

Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě, které pobírá rezident druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Avšak takovéto úroky mohou být zdaněny rovněž ve smluvním státě, v němž mají zdroj, podle právních předpisů tohoto státu, ale pokud příjemce je skutečným vlastníkem úroků, daň takto uložená nepřesáhne 12,5 % hrubé částky úroků.

Príslušné úřady smluvních států stanoví vzájemnou dohodou způsob aplikace tohoto omezení.

3. Bez ohledu na ustanovení odstavce 2 úroky, které mají zdroj v jednom smluvním státě a které pobírá vláda druhého smluvního státu včetně místních orgánů tohoto státu, centrální banky nebo jakéhokoliv jiného finančního ústavu kontrolovaného touto vládou, budou vyňaty ze zdanění v prvně zmíněném státě.

4. Pro účely odstavce 3 výrazy „centrální banka“ a „finanční ústav kontrolovaný vládou“ znamenají:

a) V případě Indonésie:

- (i) „Banku Indonésie“ (centrální banku Indonésie);
- (ii) jiný finanční ústav, jehož majetek plně vlastní vláda Indonésie, na němž se dohodnou příležitostně vlády smluvních států.

b) V případě České republiky:

- (i) Českou národní banku (centrální banku České republiky);
- (ii) jiný finanční ústav, jehož majetek plně vlastní vláda České republiky, na němž se dohodnou příležitostně vlády smluvních států.

5. Výraz „úroky“, použitý v tomto článku, označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo majících nebo nemajících právo účasti na zisku dlužníka, a zvláště, příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů včetně prémie a výher spojených s těmito cennými papíry, obligacemi nebo dluhopisy, stejně jako příjem, podobný příjmu z peněz půjčených podle daňových předpisů státu, v němž příjem vzniká.

6. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo nezávislé povolání prostřednictvím stálé základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stálé provozovně nebo k této stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

7. Předpokládá se, že úroky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, místní úřad nebo rezident tohoto státu. Pokud však osoba platící úroky, ať je rezidentem smluvního státu nebo ne, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, v jejíž souvislosti došlo k zadlužení, z něhož je placen úrok, a tyto úroky jdou k tíži takové stálé provozovny nebo stálé základny, pak za zdroj takových úroků bude považován stát, v němž je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

8. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem úroků, nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou, částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě, vyplácené rezidentu druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Avšak takové licenční poplatky mohou být také zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a v souladu s právními předpisy tohoto státu, avšak je-li příjemce skutečným vlastníkem licenčních poplatků, částka daně takto stanovená nepřesáhne 12,5 % hrubé částky z licenčních poplatků. Příslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace tohoto omezení.

3. Výraz „licenční poplatky“, použitý v tomto článku, označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití jakéhokoliv autorského práva k literárnímu, uměleckému nebo vědeckému dílu včetně kinematografických filmů nebo filmů a pásek pro rozhlasové a televizní vysílání, jakéhokoliv patentu, ochranné známky, návrhu modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo za užití nebo právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení nebo za informace,

které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává nezávislé povolání prostřednictvím stálé základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vážou k a) této stálé provozovně nebo stálé základně nebo k b) podnikatelským činnostem zmíněným pod písmenem c) odstavce 1 článku 7.

V tomto případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, jeho nižší správní útvar, místní úřad nebo rezident tohoto státu. Jestliže však plátce licenčních poplatků, ať je nebo není rezidentem v některém smluvním státě, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky, které jdou k tíži stálé provozovně nebo stálé základně, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

6. Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují na užití, právo nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou, částku, kterou by byl smluvil plátce se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

Zisky ze zcizení majetku

1. Zisky ze zcizení nemovitého majetku uvedené v odstavci 2 článku 6 mohou být zdaněny v tom smluvním státě, v němž je takový nemovitý majetek umístěn.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stálé provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stálé základně, kterou rezident jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, včetně takových zisků docílených ze zcizení takové stálé provozovny (samotné nebo spolu s celým

podnikem) nebo takové stálé základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky plynoucí rezidentu jednoho smluvního státu ze zcizení letadel nebo lodí provozovaných v mezinárodní dopravě nebo movitého majetku, který slouží provozu těchto letadel nebo lodí, podléhají zdanění pouze v tomto státě.

4. Zisky ze zcizení jiného majetku, než který je uveden v předchozích odstavcích, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je zcizitel rezidentem.

Článek 14

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z nezávislého povolání nebo jiné nezávislé činnosti podobného charakteru, podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud nemá pravidelně k dispozici stálou provozovnu v tomto druhém smluvním státě pro účely vykonávání svých činností nebo pokud se nezdržuje v tomto druhém státě po jedno nebo více období nepřesahujících v souhrnu 91 dnů v každém daňovém roce. Jestliže má takovou stálou základnu nebo se zdržuje v tomto druhém státě na jedno nebo více období, jak bylo výše zmíněno, může být příjem zdaněn v tomto druhém státě, avšak jen ta část, kterou lze přičíst této stálé základně, nebo která plyne z tohoto druhého státu v průběhu jednoho nebo více období.

2. Výraz „nezávislé povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i samostatné činnosti lékařů, inženýrů, právníků, dentistů, architektů a účetních znalců.

Článek 15

Zaměstnání

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18, 19 a 20 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté za ně zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže:

- a) příjemce se zdržuje v druhém státě po jedno nebo více období, která nepřesáhnou v úhrnu 183 dny v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období, a
- b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem v druhém státě, a

c) odměny nejdou k tíži stále provozovně nebo stále základně, které má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Nehledě na předchozí ustanovení tohoto článku odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodi nebo letadla v mezinárodní dopravě provozované podnikem jednoho smluvního státu podléhají zdanění v tomto státě.

Článek 16

Tantiémy

Tantiémy a jiné podobné odměny, jež rezident jednoho smluvního státu pobírá jako člen správní rady nebo jiného obdobného orgánu společnosti, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírají na veřejnosti vystupující umělci jako divadelní, filmoví, rozhlasoví nebo televizní umělci a hudebníci a které pobírají sportovci z osobně vykonávaných činností, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, v němž jsou tyto činnosti vykonávány.

2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem, neplynou tomuto umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém umělec nebo sportovec vykonává svoji činnost.

3. Příjmy z činností definovaných v odstavci 1 vykonávaných v rámci kulturní dohody nebo výměny mezi smluvními státy budou bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2 osvobozeny od zdanění ve smluvním státě, v němž jsou tyto činnosti vykonávány, jestliže návštěva tohoto státu je zcela nebo částečně hrazena z fondů druhého smluvního státu, místního úřadu nebo veřejné instituce tohoto státu.

Článek 18

Veřejné funkce

- a) Odměny, jiné než penze, vyplácené jedním smluvním státem nebo místním úřadem tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu nebo místnímu úřadu, podléhají zdanění pouze v tomto státě.
- b) Takové odměny však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto státě a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto státu:
 - (i) je státním příslušníkem tohoto státu, nebo
 - (ii) se nestala rezidentem v tomto státě jen z důvodu poskytování těchto služeb.

2. a) Penze vyplácené buď přímo, nebo z fondů, které zřídil některý smluvní stát nebo místní úřad tohoto státu, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu nebo místnímu úřadu, podléhají zdanění jen v tomto státě.

b) Takové penze však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním příslušníkem tohoto druhého státu.

3. Ustanovení článků 15, 16 a 18 se použijí na odměny a penze za služby prokázané v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou některým smluvním státem nebo místním úřadem tohoto státu.

Článek 19

Penze

1. Penze a jiné podobné platy vyplácené rezidentu jednoho smluvního státu ze zdroje ve druhém smluvním státě za předchozí zaměstnání nebo služby v tomto druhém smluvním státě a jakákoliv renta vyplácená takovému rezidentu z takového zdroje může být s výhradou ustanovení odstavce 2 článku 18 zdaněna v tomto druhém státě.

2. Výraz „renta“ označuje stanovené částky vyplácené opakovaně v určených termínech po dobu života nebo během přesně určeného nebo určitelného období na základě závazku uskutečnit tyto platby náhradou za odpovídající a plnou hodnotu v penězích nebo penězi ocenitelnou.

Článek 20

Studenti, profesori a výzkumní pracovníci

1. Platby, které student nebo učeň, který je nebo byl bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu rezidentem v druhém smluvním státě a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za účelem studia nebo výcviku, dostává na úhradu nákladů výživy, studia nebo výcviku, nebudou zdaněny v tomto státě za předpokladu, že takovéto platby jsou mu vypláceny ze zdrojů mimo tento stát.

2. Student na univerzitě nebo jiném ústavu vysokého školství v jednom smluvním státě nebo učeň, který se zdržuje ve druhém smluvním státě po jedno nebo více období nepřesahujících 183 dnů v rámci jakéhokoliv dvanáctiměsíčního období a který je nebo bezprostředně před takovou návštěvou byl rezidentem v prvně zmíněném státě, nebude zdaněn v druhém smluvním státě z odměn za služby poskytované v tomto druhém státě za předpokladu, že tyto služby jsou vykonávány v souvislosti s jeho studiem nebo výcvikem a tato odměna tvoří výdělek nutný pro jeho nezbytnou výživu.

3. Odměna, kterou obdrží rezident jednoho

smluvního státu za provádění výzkumu nebo za výuku během období dočasného pobytu nepřesahujícího dva roky na univerzitě, výzkumném ústavu nebo jiné instituci pro vyšší vzdělání uznané vládou ve druhém smluvním státě, nepodléhá zdanění v tomto smluvním státě.

Článek 21

Jiné příjmy

Příjmy osoby, jež je rezidentem v jednom smluvním státě, které nejsou výslovně uvedeny v předchozích článcích této smlouvy, podléhají zdanění pouze v tomto státě, vyjma těch případů, kdy takové příjmy plynou ze zdrojů v druhém státě, kdy mohou být rovněž zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 22

Vyloučení dvojího zdanění

1. V Indonésii bude dvojímu zdanění zabráněno následujícím způsobem:

Pokud rezident Indonésie pobírá příjem z České republiky, který může být zdaněn v České republice v souladu s ustanoveními této smlouvy, bude povoleno, aby částka české daně splatné z tohoto příjmu byla započtena na indonéskou daň uloženou tomuto rezidentu. Započtená částka však nepřesáhne tu část indonéské daně, která přísluší takovému příjmu.

2. V České republice bude dvojímu zdanění zabráněno následujícím způsobem:

Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do základu, ze kterého se takové daně ukládají, příjmy, které mohou být podle ustanovení článků této smlouvy rovněž zdaněny v Indonésii, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené v Indonésii. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne takovou část české daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v Indonésii.

Článek 23

Zákaz diskriminace

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, za stejných okolností.

2. Zdanění stálé provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tytéž činnosti.

Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jed-

noho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

3. Podnik jednoho smluvního státu, jehož majetek je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněn nebo kontrolován osobou nebo osobami, které jsou rezidenty v druhém smluvním státě, nebudou podrobeny v prvně zmíněném smluvním státě žádnému zdanění nebo povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo budou moci být podrobeny ostatní podobné podniky prvně zmíněného státu.

4. Výraz „zdanění“ použitý v tomto článku znamená daně, na něž se vztahuje tato smlouva.

Článek 24

Řešení případů dohodou

1. Jestliže se rezident jednoho smluvního státu domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u něj ke zdanění, které není v souladu s touto smlouvou, může nezávisle na opravných prostředcích, které poskytuje vnitrostátní právo těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem.

2. Příslušný úřad se bude snažit, bude-li považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, vyřešit případ dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit dohodou obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo aplikaci této smlouvy. Mohou rovněž spolu konzultovat za účelem zamezení dvojího zdanění v případech neupravených ve Smlouvě.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců. Jestliže se ústní výměna názorů jeví pro dosažení dohody účelnou, může se taková výměna názorů uskutečnit prostřednictvím komise složené ze zástupců příslušných úřadů smluvních států.

Článek 25

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace nutné pro aplikaci ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud zdanění je ve shodě s touto smlouvou. Veškeré informace takto vyměněné budou udržovány v tajnosti a nebudou sděleny žádným osobám ani úřadům, včetně soudů, jiným než těm, které se zabývají vyměřováním, vybíráním, vymáháním nebo

trestním stíháním ve věci daní, na něž se vztahuje tato smlouva.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají některému smluvnímu státu povinnost:

- a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy nebo správní praxi některého smluvního státu;
- b) sdělit informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v normálním správním řízení tohoto nebo druhého státu;
- c) sdělit informace, které by odhalily obchodní, podnikové, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informaci, jejíž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 26

Diplomaté a konzulární úředníci

Žádná ustanovení této smlouvy se nedotýkají daňových výsad, které přísluší diplomatům nebo konzulárním úředníkům podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Článek 27

Různá ustanovení

Ustanovení této smlouvy nebudou vykládána tak, aby omezovala jakýmkoliv způsobem jakoukoliv výjimku, osvobození, odečet, zápočet nebo jinou úlevu, která byla nebo bude udělena:

- a) podle zákonů některého smluvního státu, které určují daně ukládané tímto státem, nebo
- b) na základě jiné speciální dohody o zdanění v souvislosti s ekonomickou nebo technickou spoluprací mezi smluvními státy.

Za vládu
České republiky:
Václav Klaus v. r.

Článek 28

Vstup v platnost

1. Vlády smluvních států si navzájem oznámí, že byly splněny ústavní požadavky pro vstup Smlouvy v platnost.

2. Smlouva vstoupí v platnost dnem pozdějšího oznámení, o kterém se zmiňuje odstavec 1, a její ustanovení nabudou účinnosti:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na částky pobírané od 1. ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmu, na daně ukládané za každý daňový rok začínající 1. ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost.

Článek 29

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude vypovězena jedním ze smluvních států. Každý smluvní stát může Smlouvu písemně vypovědět diplomatickou cestou nejméně šest měsíců před koncem každého kalendářního roku začínajícího po uplynutí pěti let od data vstupu v platnost této smlouvy. V tomto případě se Smlouva přestane uplatňovat:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na částky vyplácené k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmu, na daně ukládané za každý daňový rok počínající 1. ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž byla dána výpověď.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno ve dvojím vyhotovení v Jakartě dne 4. října 1994 v anglickém jazyce.

Za vládu
Indonéské republiky:
Soesilo Soedarman v. r.

PROTOKOL

Ke Smlouvě mezi vládou České republiky a vládou Indonéské republiky
o zamezení dvojího zdanění

Při podpisu této smlouvy se podepsaní dohodli:

k článku 7 odst. 1 písm. c):

Při výpočtu zdanitelného zisku podniku podle článku 7 odst. 1 písm. c) zisky z činností uvedených v článku 5 odst. 3 písm. a) se přičtou existující stále provozovně, pouze když tyto činnosti splňují odpovídající časový test pro každý jednotlivý projekt.

Za vládu
České republiky:
Václav Klaus v. r.

Za vládu
Indonéské republiky:
Soesilo Soedarman v. r.

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č. j. 281/10 488/1996 ze dne 5. března 1996 k postupům účtování pro podnikatele.**

Opatření se vydává k postupu účtování finančních rezerv na vypořádání důlních škod a na sanaci a rekultivaci pozemků dotčených těžbou, které se vytvářejí podle zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a sice pro případy prodeje a nákupu majetku, ke kterému se vztahují uvedené rezervy. Tímto opatřením se zároveň mění a doplňuje opatření Ministerstva financí č. j. 281/2 020/93 ze dne 1. ledna 1993, kterým se stanoví postup v účetnictví a při inventarizaci majetku a závazků při převezech majetku státu na jiné osoby (částka 22/1993 Sb.).

Opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení ve Sbírce zákonů.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby uveřejnění lze do opatření nahlédnout na Ministerstvu financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1-Malá Strana.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 - **Redakce:** Nad štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počty odebíraných výtisků - MORAVIAPRESS, a. s., U póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/424 153, tel./fax: 0627/424 160. Objednávky v Slovenskej republike prijíma a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 07/213 644, 214 177. - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 2300,- Kč). - **Vychází** podle potřeby. **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek - MORAVIAPRESS, a. s., U póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/424 153, tel./fax: 0627/424 160. **Drobný prodej:** Knihkupectví - FÍŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, Praha 1; Z. Petrová, Pasáž Sv. Jana a Za pasáží, Pardubice; Houdková, Divišovo nám. 12, Znojmo; Byzantion, Masarykovo nám. 4, Jihlava; ČS, Kapucínské nám. 11, Brno; Tycho, Ostružnická 3, Olomouc; D-G, Hlavní tř. 23, Šumperk; „U Kašků“, Karlovo nám. 46, Kolín; Krameriovo, Klatovy 169/I; Prospektrum, Na Poříčí 7, Praha 1; Profesio, Hollarova 14, Ostrava; Prospektrum, Kněžská 18, České Budějovice; „U Kadleců“, Kamenná 20, Cheb; Růžička, Šeříková 932, Most; Infoservis, Mostní 954, Zlín; Galerie ALFA, spol. s r. o., Bulharská 58, Trutnov; JASIPA, Zenklova 60, Praha 8; ADMINA, Úslavská 2, Plzeň; Podještědské knihkupectví, Moskevská 28, Liberec; M.K., areál HESPO, Malenovice; eL VaN, Ke stadionu 1953, Kladno; EDICUM, s. r. o., Vojanova 45, Plzeň; L+N, Kapelní 4, Teplice; TECHNOR, Hořická 405, Hradec Králové; VIKOSPOL, Smetanova 2, Jihlava; Kniha M+M, Lipová 806, Most; Knihkupectví Barbara Wellemínová, Dittrichova 13, Praha 2; M. Ženíška, Květinářská 1, Brno; GARANCE-Q, Koliště 39, Brno; Moravský Jih, s. r. o., J. Palacha 6, Břeclav; PPP-Staňková Isabela, Verdunská 1, Praha 6; Knihařství Příbík, J. Švermy 14, Kadaň; NADATUR, spol. s r. o., Hybernská 5, Praha 1; Technické normy, Lábkova pav. č. 5, Plzeň; LIBREX, Nádražní 14, Ostrava; BMSS START, s. r. o., Areál VÚ JAWA, V korytech 20, Praha 10; U pivovaru, Žižkovo nám. 76, Žatec; Potřeby školní a kancelářské HAAGER, Masarykovo nám. 101, Benešov; Knihkupectví-antikvariát DDD, Ruská 85, Chomutov; M. C. DES Brno, Vranovská 20, Brno; Arbor Sokolov, a. s., Nádražní 365, Sokolov a v prodejnách SEVT. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. čísle 0627/424 160. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995. Podávání novinových zásilek v Slovenskej republike povolené RPP Bratislava, pošta 12, č. j. 443/94 zo dňa 27. 11. 1994.